

بهشی سنوور - سزا - ی تاوانه کان

(الْحُدُود) (۱۱۱)

پیویست (واجب) ه له سهر دهسه لات داری موسولمانان کهوا سنووره شه ریعه کان جی به جی بکات له سهر تاوانباران ئیتر با ئه و تاوانباره کهس و کاری خویشی بیټ یان له خیلکی ناو داریش بیټ (۱۱۱) وه جی به جی

(۱۱۱) (الْحُدُود) کزی (حَدَّ) ه ، وه (حَدَّ) یش له زمانی عه رب دا : ئه و شته یه که نیوانی دووشت دهکات ، وه به واتای بهرگریش هاتوه . وه له شهر عیش دا ئه و سزایانه یه که دانراوه له شهر دا بو تاوانه کان ، بو ئه وه ی بیټه بهر ه لستیک تاوه کو خه لکی نه یکن .

(۱۱۱) له بهر فه رموده که ی (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ صَامَتٍ) (خوای لی رازی بیټ) کهوا فه رموی : پیغه مبهری خوا (ﷺ) فه رموی : ((أَقِيمُوا حُدُودَ اللَّهِ فِي الْقَرِيبِ وَالْبَعِيدِ وَلَا تَأْخُذْكُمْ فِي اللَّهِ لَوْمَةً لَائِمَةً)) واته : سنوره کانی خوای گه وره به جی بهینن له کهسانی نزیک و دورتان دا وه تانه ی تانه وه شینه ره کان واتان پی نه کات به و کاره هل نه سن [رواه ابن ماجه (2540/849/2) وهو حدیث حسن بروانه صحیح ابن ماجه (2058)].

وه له بهر فه رموده که ی (عَائِشَةَ) (خوای لی رازی بیټ) کهوا فه رموی : له پاستی دا (قُرَيْشٍ) یه کان مه سه له ی ئه و ئا فره ته (مَخْرُومِيَّةً) خه فه ت باری کردن که دزی کردبوو ، جا ووتیان : کی ده توانیت له باره یه وه قسه له گه ل پیغه مبهری خوا دا (ﷺ) بکات ، بو ئه وه ی دهستی نه برپیته وه ؟ وه کی ده ویریت مه گه ر (أَسَامَةَ) ی خوشه ویستی پیغه مبهری خوا (ﷺ) ، بو یه ئه ویش له باره یه وه قسه ی له گه ل پیغه مبهری خوا دا (ﷺ) کرد ، جا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فه رموی : ((أَتَشْفَعُ فِي حَدِّ مَنْ حُدِّدَ اللَّهُ؟)) واته : ئایه تکا (شه فاعه ت) له سنوریک له سنوره کانی خوای گه وره ده که بیت ؟ پاشان ه لساو ووتاری دا و فه رموی : ((أَيُّهَا النَّاسُ ، إِنَّمَا ضَلَّ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا سَرَقَ الشَّرِيفُ

کردنی سنووره کانی خوای گه وره له ههر ولاتیک دا ده بیته هوئی خیرو
 بهر هکته بوئه و ولاته (۳۳۳) وه تکاو شه فاعهت کردن له سنووره کانی خوادا
 دروست نئییه (۳۳۳) وه باش وایه نه گهر که سیک خوی تاوانیکی کرد لیئی
 په شیمان بیته وه و بیشاریته وه و باسی نه کات (۳۳۳)

تَرْكُوهُ وَإِذَا سَرَقَ الضَّعِيفُ فِيهِمْ أَقَامُوا عَلَيْهِ الْحَدَّ ، وَآيَمُ اللَّهُ لَوْ أَنَّ فَاطِمَةَ بِنْتَ
 مُحَمَّدٍ سَرَقَتْ لَقَطَعُ مُحَمَّدٌ يَدَهَا)) واته : نهی خه لکینه ، له پاستی دا نه وانه ی پیش
 نیوه گومرا بون ، چونکه نه گهر پیاویکی ناودار و به پیزیان دزی بگردایه ، وازیان لی
 ده هیئا ، به لام نه گهر پیاویکی لاواز و بی کهس له ناویاندا دزی بگردایه نه وه سنوریان
 له سه ری جی به جی ده کرد ، دهی سویند به خوا نه گهر (فاطمه) ی کچی (محمد) دزی بکات
 نه وه (محمد) دهستی ده بریته وه [رواه البخاری (12/رقم/6788) ومسلم (3/1688/1315/3) واصحاب
 السنن] .

(۳۳۳) له بهر فه رموده که ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیته) که وا پیغه مبه ری خوا
 (ﷺ) فه رموی : ((حَدُّ يُعْمَلُ بِهِ فِي الْأَرْضِ خَيْرٌ لِأَهْلِ الْأَرْضِ مِنْ أَنْ يُمَطَّرُوا أَرْبَعِينَ
 صَبَاحًا)) واته : سنووریک له سنووره کانی خوای گه وره کاری پی بکریته له زهوی دا
 چاکتره بو خه لکی سه ر زهوی له وهی چل به یانیاں بارانیاں به سه ردا بباریته .

(۳۳۳) له بهر فه رموده که ی (عَائِشَةَ) ی پیشوو پروانه (پ 495) .
 (۳۳۳) له بهر فه رموده که ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیته) که وا پیغه مبه ری خوا
 (ﷺ) فه رموی : ((كُلُّ أُمَّتِي مُعَاْفِي إِلَّا الْمُجَاهِرِينَ ، وَإِنَّ مِنَ الْمُجَاهِرَةِ أَنْ يَعْمَلَ
 الرَّجُلُ بِاللَّيْلِ عَمَلًا ، ثُمَّ يُصْبِحُ وَقَدْ سَتَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ ، فَيَقُولُ : يَا فُلَانُ عَمِلْتُ
 الْبَارِحَةَ كَذَا وَ كَذَا وَقَدْ بَاتَ يَسْتُرُهُ رَبُّهُ وَيُصْبِحُ يَكْشِفُ سِتْرَ اللَّهِ عَلَيْهِ)) واته :
 هه موو نوممه ته که م رزگار ده بن ته نها نه وانه نه بیته که تاوان به ناشکرا ده کن وه نه ویش له
 ناشکرا کرده که وا پیاویک تاوانیک ده کا به شه و پاشان سبه ی هه لدهستی خوای گه وره
 بوئی داپوشیوه ، جا ده لی : نهی فلانه کهس من دوینی نه وه و نه وه م کرد ، نه و مایه وه
 خوا بوئی داپوشی به لام سبه ی خوی داپوشینه که ی خوای گه وره ی له سه ر خوی ناشکرا
 کرد و هه لیدایه وه [رواه البخاری (10/رقم/6069) ومسلم (4/2990/2291/4)] .

و ئەگەر کەسیکیش پێی زانی دای پۆشیت (۱۱۱) و دەدەبیت دەسەلات دار خۆی ئەنجامی بدات یان جیگر و نوینەرەکانی (۱۱۱) وە گەورە (سید) خۆی دەتوانیت سنوور لەسەر بەندەو کەنیزە ی خۆی بەجی بهینیت (۱۱۱) و ئەو تاوانانە ی کە لە قورئان و سوننەت دا سزای بو دیاری کراوە ئەمانە یه : داوین پیسی (زنا) و نیڕ بازی (عَمَلِ قَوْمِ لُوطٍ) و بوختان هەلبەستن (الْقَدْف) و دزی کردن (السَّرْقَة) و بئ هوش بوون (السُّكْر) و دوژمنایەتی کردنی

(۱۱۱) لە بەر فەرموودە کە ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیت) کە وا پیغە مبهری خوا (ﷺ) فەرمووی : ((مَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ)) واتە : هەر کە سیک کەم و کوپی و نهینێ موسلمانیک داپۆشیت ئەو خۆی گەورە کەم و کوپی و نهینیه کانی لە دونیا و دواوژدا دا دەپۆشیت [رواه مسلم (2699/2074/4) و ابو داود (4925/289/13) و غیرهما]

(۱۱۱) چونکە پیغە مبهری خوا (ﷺ) خۆی سنوورەکانی جی بەجی دەکرد یان جیگر و نوینەرەکانی رادەسپارد بو بەجی هینانی ، بەهەمان شیوێ خەلیفە راشیدیەکانیش هەر وایان کردو ، و ئەگەر ئەو کارە بدریتە دەستی (عَامَّة) ی خەلکەو ئەو دەبیتە هۆی رقه به رایەتی و دوژمنایەتی دروست بوون لە نێوانی خەلکی دا .

(۱۱۱) لە بەر فەرموودە کە ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیت) کە وا پیغە مبهری خوا (ﷺ) فەرمووی : ((إِذَا زَنَتْ أُمَّةٌ أَحَدَكُمْ فَتَبَيَّنَ زَنَاهَا فَلْيَجْلِدْهَا الْحَدَّ وَلَا يَتْرَبْ عَلَيْهَا ثُمَّ إِنْ زَنَتْ فَلْيَجْلِدْهَا الْحَدَّ وَلَا يَتْرَبْ عَلَيْهَا ، ثُمَّ إِنْ زَنَتْ الثَّلَاثَةَ فَتَبَيَّنَ زَنَاهَا فَلْيَبِغْهَا وَلَوْ بِحَبْلِ مِنْ شَعْرٍ)) واتە : ئەگەر کەنیزە ی کە سیکتان (زنا) ی کرد ، جاروون بو یه وە (زنا) ی کردو ئەو با داری سنووری لی بدات و زۆریش تانە و قسه ی پی نه کات ، پاشان ئەگەر (زنا) ی کردو ئەو با داری لی بداتو هە جار یکی تریش و زۆر تانە و قسه ی پی نه کات ، پاشان ئەگەر سی یه م جار (زنا) ی کرد و بو ی روون بو یه وە ، ئەو بابیفرۆشیت ئەگەر بە گوریسیکیش دەبیت (حەبلێک له تووک دروست دەکریت) [رواه البخاری (12/رقم/6839) و مسلم (3/1703/1328)].

خواو پیغه مبهەر (ﷺ) (المحاربة) و هه لگه پرانه وه له ئیسلام (الردة) و درچوون له فرمانی دهسه لات دا و پییشه وای موسولمانان (أهل البغی) .

یه کهم : سنوور — سزا — ی داوین پیسی ونیر بازی (حَدُّ الزَّانَا وَعَمَلِ قَوْمِ لُوطٍ) (۱۱۱)

(۱۱۱) داوین پیسی یه کیکه له گه وره ترین تاوانه گه وره کان خواوی گه وره له سورتهی (الإسراء: 32) دا ده فرموی : ﴿وَلَا تَقْرُبُوا الزَّانَا إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا﴾ واته : وه نزیککی داوین پیسی مه که ونه وه ، به راستی نه وه کاریککی خراب و پیکایه کی پیسه . وه (عبدالله بن مسعود) (خواوی لی بازی بیئت) فرموی : پرسیارم له پیغه مبهری خوا (ﷺ) کرد که وا چی تاوانیک زور گه وره یه ؟ فرموی : ((أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نِدَاءً وَهُوَ خَلْقَكَ)) واته : که وا هاوتا و شه ریک بو خوا بریار بدهیت ، که هر نه ویش توئی به دی هیناوه . و وتم : پاشان چی ؟ فرموی : ((أَنْ تَقْتُلَ وَلَدَكَ مَخَافَةَ أَنْ يُطْعِمَ مَعَكَ)) واته : که وا پوله که ت بکوژیت له ترسی نه وه دا خوار دنت له گه ل دا ده خوات ، و وتم : پاشان چی تر ؟ فرموی : ((أَنْ تُزَانِيَ بِحَلِيلَةِ جَارِكَ)) واته : که وا کاری داوین پیسی له گه ل چه لالی دراوسی که ت دا بکهیت [رواه البخاري (12/رقم/6811) ومسلم (86/90/1) وغیرهما].

وه خواوی گه وره له سورتهی (الفرقان : 68-70) دا له باسی سیفه ته کانی به نده راسته قینه کانی خوی دا ده فرموی : ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ ، وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ، يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا ، فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ﴾ واته : وه نه وانه ی که وا له گه ل خواوی گه وره دا داوا و هاوار به که سی تر ناکه ن وه هیچ نه فسیک که خواوی گه وره کوشتنی حرام کردوه به ناحق نایکوژن وه کاری داوین پیسی (زنا) ناکه ن ، وه هر که سی که نه وانه بکات نه وه تووشی تاوانی گه وره ده بیئت ، سزا بو نه وه له پوژی قیامت دا دوو جار ده بیته وه ، وه به زه لیلی له وشوینه ناخوشه دا به هه تاهه تایی ده مینیته وه ، مه گه ر نه وه که سه ی توبه بکات و په شیمان بیته وه و باوه ر

ئه‌گه‌ر کور - له‌ژياندا ژنی نه‌هینا بوو - یان کچ - له‌ژياندا

شووی

نه‌کردبوو - ی پی‌گه‌ یشتووی ژیر (١٠٠) ی نازاد (١٠٠) وه به‌بی زور ئی کردن (١٠٠) ئه‌و تاوانه‌ی کرد ئه‌وه سه‌د (100) داری ئی ده‌دریټ له‌گه‌ل دوور خستنه‌وه‌ی سالیك دا (١٠٠)

بئیت و کرده‌وه‌ی چاکه بکات ، جا ئه‌وانه خوای گه‌وره خراپه‌کانیان بو ده‌گورپټ به‌چاکه ...

(١٠٠) چونکه منال و شیټ هیچ (تکلیف)ی شه‌رعیان له‌سه‌ر نییه ، له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (عائشه) بپوانه (پ 107) .

(١٠٠) چونکه ئه‌وه‌ی کویله بیټ _ به‌نده بیټ یان که‌نیزه _ ئه‌وه به‌رد بارانی له‌سه‌ر نییه ، به‌لکو په‌نجا داری ئی ده‌دریټ که ده‌کاته نیوه‌ی سزای که‌سیکی نازاد . له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی خوای گه‌وره له‌سوره‌تی (النساء: 25) دا که ده‌فه‌رموی : ((فَاِذَا أَحْصِنَ فَاِنْ اَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ)) واته : جا ئه‌گه‌ر _ ئه‌م جوړه که‌نیزانه _ درانه شوو وه‌کاریکی داوین پسیان کرد ئه‌وه نیوه‌ی سزای ئافره‌ته نازاده‌کانیان له‌سه‌ره . وه (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عَيَّاشِ الْمَخْزُومِيِّ) ده‌فه‌رموی : (عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ) فه‌رمانی پی‌کردم له‌گه‌ل چه‌ند لاویکی تری (قریش) دا که‌وا داری‌سزا به‌دین له‌چه‌ند به‌نده‌یه‌کی (إِمَارَةَ) هه‌ر یه‌که په‌نجا دار ، په‌نجا دار ، له‌سه‌ر داوین پیسی (زنا) کردن . [رواه مالك (1508/594) والبيهقي (242/8) و هو حسن بپوانه الارواء (2345)] .

(١٠٠) ئه‌گه‌ر که‌سیک (پیاو یان ئافره‌ت) زوری ئی کرا له‌سه‌ر داوین پیسی ئه‌وه داری سنوری ئی نادریت له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو عَبْدِ الرَّحْمَنِ السَّلْمِيِّ) که‌وا ئافره‌تیکیان هینا بولای (عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ) (خوای ئی رازی بیټ) که‌وا تینویټی زوری پی هینابوو ، جا به‌لای شوانیک دا تیپه‌ر بوه و داوای ئاوی ئی کردوه ، جا شوانه‌که‌یش ئاوی پی نه‌داوه ، ته‌نها کاتیک نه‌بیټ که‌خوی بداته ده‌سته‌وه‌و کاری خراپه‌ی له‌گه‌ل بکات ، ئه‌ویش ئه‌وه‌ی کردوه ، جا ئیمامی عومه‌ریش پراویژی به‌خه‌لکی کرد له‌باره‌ی به‌رد باران کردن‌یه‌وه ،

(عَلِي) (خوای لى پازى بیټ) فہرموی : ئہمہ ناچار بووہ ، من وا دہ بینم وازی لى بیټیت بروات ، جا ئہ ویش وای کرد [رواہ البیہقی (236/8) وهو صحیح بروانہ الارواء (2313)] .

() له بهر فہرموودہی خوای گہورہ له سورہتی (النور: 2) دا ، کہدہ فہرموی : ((الرَّانِيَةُ وَالرَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ ، وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَيَشْهَدُ عَذَابُهُمَا طَائِفَةٌ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ))

واتہ : ئافرہتی داوین پیس و پیاوی داوین پیس ئہوہ ہر یہ کہیان سہد (100) داریان لى دن ، وہ له کاتی جى به جى کردنی سنووری خوادا ہیچ سوڑو بہ زہیبہک نہ تانگریټ ئہ گہر باوہ پرتان ہہیہ بہ خوا و بہ پوڑی دواپی وہ با دہستہیہک له ئیمانداران ئامادہی سزا دانہ کہیان بن . وہ له بهر فہرموودہ کہی (زَيْدُ بْنُ خَالِدِ الْجُهَنِيِّ) (خوای لى پازى بیټ) کہوا فہرموی : بیستم پیغہمبہری خوا (ﷺ) فہرمانی دہ کرد له بارہی کہ سیکہوہ کہوا (زنا) ی کردوہ و زنی نہ ہیناوہ کہوا سہد (100) داری لى بدریټ و سالیکیش دوور بخریټہوہ [رواہ البخاری (2/رقم/6831)] .

تیبینی :

ئہ گہر ئہو کہ سہی کہ داری لى دہدریټ لاواز بوو بہرگہی سہد (100) داری نہدہ گرت ، دہ توانریټ بہ لقیکی دار خورما کہ سہد (100) پہرہ (شمراخ) ی پیوہ بیټ یہک جار لى بدریټ ، له بهر فہرموودہ کہی (سَعِيدُ بْنُ سَعْدِ بْنِ عَبَادَةَ) (خوای لى پازى بیټ) کہوا فہرموی : له نیتوان مالہ کانمان دا پیاویکی نوقسانی لاواز ہبوو ، جا گوپی پی نہدہ درا ، تاروڑیک گرتیان بہ سہر کہ نیزہیہک له کہ نیزہکانی مالہوہ ، خہریک بوو (زنا) ی له گہل دا دہ کرد ، جا (سَعْدُ بْنُ عَبَادَةَ) باسی کرد بو پیغہمبہری خوا (ﷺ) ، جا ئہ ویش فہرموی : ((إِجْلِدُوهُ ضَرْبَ مِائَةِ سَوْطٍ)) واتہ : دارکاری بکن بہ لیټدانی سہد (100) دار ، ووتیان : ئہی پیغہمبہری خوا (ﷺ) : ئہو زور لہوہ لاوازترہ ئہ گہر سہد (100) داری لى دہین دہمریټ ، فہرموی : ((فَخُذُوا لَهُ عَثْكَالًا فِيهِ مِائَةٌ شَمْرَاخٍ فَأَضْرِبُوهُ ضَرْبَةً وَاحِدَةً)) واتہ : جا لقی دار خورمایہکی بو بہن کہ سہد (100) پہرہی پیوہ بیټ ، جا یہک جار لى دن ، [رواہ ابن ماجہ (2574/859/2) وابو داود (4/رقم/4472) ولاحمد فی فتح الربانی (253/99/16) وهو حدیث صحیح بروانہ صحیح ابن ماجہ (2087)] .

وهئهگه ر پیاو _ لهژیانی دا ژنی هینا بوو _ یان ئافرهت _ لهژیانی دا شووی کردبوو _ ئه و تاوانه ی کرد ئه وه بهرد باران دهکریت تا دهمریت (۱۱۱) و ئه و سنووره لهسه ری دهچه سپیت به دان پیدای نانی تاوان باره که خوئی (۱۱۱)

وه پیغه مبه ری خوا (ﷺ) به باشی زانیوه دار له ئافرهتیک نه دریت که ترس هه بووه بهرگه ی نه گریت وه که له فهرمووده که ی (علی) دا ، هاتوه وه فهرمووی : ((أَحْسَنْتَ أَشْرُكَهَا حَتَّى تَتَمَآثَلَ)) واته : چاکت کرد وازی لی بینه تا باش ده بیته وه [رواه مسلم 1705/1330/3].

(۱۱۱) له بهر ئه و فهرموودانه ی له و باره یه وه هاتون له وانه فهرمووده که ی (جابر بن عبدالله الأنصاری) (خوای لی رازی بییت) که وا پیاویک له (أسلم) هات بو لای پیغه مبه ری خوا (ﷺ) و باسی بو کرد که داوین پیسی (زنا) ی کردووه ، جا چوار شایه تی له سه ر خوئی دا ، جا پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فهرمانی پیی کرد که وا بهرد باران بکریت ، وه ئه وه ژنی هینا بوو [رواه الترمذی 1454/441/2] و ابو داود (12/رقم 4407).

وه فهرمووده که ی (ابن عباس) (خوایان لی رازی بییت) که وا (عمر بن الخطاب) (خوای لی رازی بییت) ووتاری بو خه لکی دا پوژیک ، جا فهرمووی : ((به پاستی خوا محمد (ﷺ) ی به حق ره وانه کردووه ، وه قورئانیشی به سه ر دا دابه زاند وه له وه ی دایبه زاندوه ئایه تی بهرد باران کردن (الرجم) ، خویندمانه وه و چوو به (عقل) مانه وه و لای تیگه یشتین ، پیغه مبه ری خوا (ﷺ) بهرد بارانی کرد و ئیمه ش پاش ئه و کردمان ، جا ده ترسم ئه گه ر زه مانه دریزه بکیشیت به خه لکی که سیک بلیت : به خوا ئیمه ئایه تی بهرد باران کردن له کتیبی خوادا نابینین ، جا گومرا بین به وازهینان له فهرزیک که خوای گه وره دایبه زاندوه ، وه بهرد باران کردن له کتیبی خوادا حه قه له سه ر پیاویک که وا ژنی هینا بییت و ئافرهتیکیش که شووی کرد بییت ئه گه ر داوین پیسی کرد ، ئه گه ر شایه ت هه بوو له سه ری یان سکی پر بوو یان خوئی دانی پیدای بنیت)) [رواه البخاری 12/رقم 6830] و مسلم (1691/1317/3) و غیرهما

تیبینی:

ئەگەر ئەو ئافرەتە سکی هەبوو ئەو چاوەروان دەکریت تا سکه‌که‌ی دا بنییت وە تا منالە‌که‌ی شیری دان دەبریتەو ئەگەر کەس نەبوو شیری بدات ، لەبەر فەرموودە‌که‌ی (بُرَيْدَةَ) که لەپه‌پاویژه‌که‌ی داهاتوو دا باسی ده‌که‌ین .

() له‌بەر فەرموودە‌که‌ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی پازی بییت) که‌وا فەرمووی : (كَاتِبِكَ) که (مَاعِزُ بْنُ مَالِكٍ) هات بۆ لای پیغه‌مبەری خوا (ﷺ) و پێی ووت : من (زنا)م کردو ، پیغه‌مبەری خوا (ﷺ) پێی فەرموو : له‌وانه‌یه‌ ماچت کردبییت یا قورنجگت لی گرتبییت یا تەماشات کردبییت ؟ ووتی : نه‌ه ، ئە‌ی پیغه‌مبەری خوا ، فەرمووی : ((أَنْكَنَهَا ؟)) واته : ئە‌و کاره‌تکردوو ، (إِبْنُ عَبَّاسٍ) فەرمووی : جا ئە‌و کاته فەرمانی کرد به‌بەرد باران کردنی [رواه البخاری (2/رقم/6824) وابو داود (4404/109/12)] .

وه فەرموودە‌که‌ی (بُرَيْدَةَ) (خوای لی پازی بییت) که‌وا پیغه‌مبەری خوا (ﷺ) ئافرەتێک هات بۆ لای له (غَامِدٍ) عەشره‌تێک بوو _ له (الأزْد) هوه ، جاووتی : ئە‌ی پیغه‌مبەری خوا پاکم کەرەوه ، ئە‌ویش فەرمووی : ((وَيْحَكَ إِرْجَعِي فَاسْتَغْفِرِي اللَّهَ وَتُوبِي إِلَيْهِ)) واته : (وَيْح) بۆ تۆ ، بگه‌پێرەوه و داوای لی بوردن له‌خوای گه‌وره‌ بکه‌و په‌شیمان به‌ره‌وه بۆلای ئە‌و ، ووتی : وا ده‌تبینم ده‌ته‌وێت بمگێریتەوه وه‌ک چۆن (مَاعِزُ بْنُ مَالِكٍ) ت گێرایه‌وه ؟ فەرمووی : ((وَمَا ذَاكَ ؟)) واته : ئە‌ی ئە‌وه چی‌یه ؟ ووتی : سکی هه‌یه له‌زینا ، فەرمووی : ((أَنْتِ)) واته : تۆ ؟ ووتی : به‌لی ، جا پێی فەرموو : ((حَتَّى تَضَعَ مَا فِي بَطْنِكَ)) واته : تا ئە‌وه‌ی له‌سکت دایه‌ دای ده‌نییت ، (بُرَيْدَةَ) فەرمووی : جا پیاویک له (الأَنْصَار) که‌فاله‌تی کرد تا سکی دانا ، جا هاته‌وه بۆلای پیغه‌مبەری خوا و فەرمووی : ئە‌وه ئافرەته (غَامِدِيَّة) که منالە‌که‌ی دانا ، جا پیغه‌مبەری خوا (ﷺ) فەرمووی : ((إِذَا لَانْرَجْمَهَا وَنَدَعْ وَلَدَهَا صَغِيرًا لَيْسَ لَهُ مِنْ يُرْضِعُهُ)) واته : که‌وابوو به‌رد بارانی ناکه‌ین و پۆله‌که‌ی به‌ته‌نها جی به‌یلین که‌سی نه‌بییت شیری بدات ، جا پیاویک له (الأَنْصَار) هه‌لسا و فەرمووی : شیردان و به‌خێو کردنی له‌سه‌ر من ، ئە‌ی پیغه‌مبەری خوا (ﷺ) ، (بُرَيْدَةَ) فەرمووی : جا به‌رد بارانی کرد [رواه مسلم (3/1695/1321)] .

وه (وَيْح) : ووشه‌ی به‌زه‌یی‌یه ، به‌پێچه‌وانه‌وه‌ی (وَيْل) ه ، که ووشه‌ی سزایه . وه‌فەرموودە‌ی تر زۆره‌ پروانه (پ466) .

تیبینی :

ئەگەر پاش دان پیدانانەکی پەشیمان بویەو ، ووتی : زینام نەکردووە ئەو وازی لێ دەهینریت لەبەر فەرموودەکی (نُعَيْمُ بْنُ هِزَالٍ) (خوای لێ پازی بیّت) کەوا فەرمووی : (مَاعِزُ بْنُ مَالِكٍ) هەتیو بوو لە باوەشی باوكم دا گەرە بوو ، جا تووشی (زنا) هات لەگەڵ کەنیزەیکە گەرە کەمان دا ، جا باوكم پێی ووت : بپۆ بۆلای پیغەمبەری خوا (ﷺ) ئاگاداری بکەرەو لەوێ کە کردووە بەلکو داوای لێ بووردنت بۆ بکات ، وە تەنها مەبەستی باوكم لەوێ بوو بەھیوای ئەو وە بەلکو خوای گەرە دەروازەیکە لێ بکاتەو ، فەرمووی : جا هات بۆلای ووتی : ئەی پیغەمبەری خوا (ﷺ) ، من کاری داوین پیسی (زنا) م کردوو جا کتیبی خوام لەسەر بەجێ بهینە ، جا پیغەمبەر گوئی پێنەدا ، ئەویش دووبارە کردووە ووتی : ئەی پیغەمبەری خوا (ﷺ) من (زنا) م کردوو کتیبی خوام لەسەر بەجێ بهینە ، جا پیغەمبەری خوا (ﷺ) گوئی پێنەدا جا ئەویش جاریکی تر دووبارە کردووە : ئەی پیغەمبەری خوا (ﷺ) من (زنا) م کردوو کتیبی خوام لەسەر بەجێ بهینە ، تا چوار جار دووبارە کردووە ، جا پیغەمبەری خوا (ﷺ) فەرمووی : تۆ ئەمە چوار جارە دووبارە دەکەیتەو جا لەگەڵ کێ دا؟ ووتی : لەگەڵ فلانە کەس ، فەرمووی : ئایە هەلتاژاند (پاتکشاند)؟ ووتی : بەلێ ، فەرمووی : ئایە پیستت دای لەپیستی؟ ووتی : بەلێ ، فەرمووی : ئایە جووت بویت لەگەڵی دا؟ ووتی : بەلێ (نُعَيْم) فەرمووی : جا فەرمانی کرد کەوا بەردباران بکریت ، جا دەرکرا بۆ دەشتای (الْحَرَّة) جا کاتیک کە بەرد باران کرا و بەرەدەکان دای لەلاشە ، ترسا ، جا دەرچوو پای کرد ، جا (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَنَسٍ) ی پێ گەیشت و هاوڕێکانی بێ ووزە کردبوو ، جا (وَضِيف) ی ووشتریکی بۆ دەرھینا وتی وەشاند ، کوشتی ، جا هات بۆلای پیغەمبەری خوا (ﷺ) و بۆی گێرایەو ، ئەویش فەرمووی : ((هَلَّا تَرَكَتُمُوهُ لَعَلَّهٗ اَنْ يَّتُوبَ فَيَتُوبَ اللّٰهُ عَلَيْهِ)) واتە : ئەی بۆ وازتان لێ نەهینا لەوانە پەشیمان بواپەتەو و تەوبە ی بکردایە ، جا خوای گەرە لێ ی خۆش دەبوو [رواه ابوداود (4/رقم 4419) وهو حديث صحيح برواه (3716)].

وہ (وَضِيف) ی ووشتر ، خوفە کە پەتە وەکو سەمی ئەسپە ، بڕوانە (لسانُ العرب) .

یان به شایه تی دانی چوار پیاوی موسولمانی دادپه روه که وای بلین نیمه
(ذکر) ی فلان که سمان بینی له (فرج) ی فلانہ ئافرته دا وه کو خه نجر
له که وانه که ی دا (۳۳۳)

ئه وه له و کاته دا پیاوه که و ئافرته که یش سنووریان له سهر جی به جی
ده کریت به لام نه گهر به دان پیدا نان بیت ئه وه ته نها ئه وه یان دانی پیدا دنا
سنووری له سهر جی به جی ده کریت به لام ئه وی تریان پرسیری لی ده کریت (۳۳۳)

(۳۳۳) له بهر فه رموده که ی خوی گه وره له سوره تی (النور: 4) دا ،
که ده فه رموی: ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ
جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ واته : وه ئه وانه ی که
بوختیان بو ئافرته تانی داوین پاکی موسولمان هه لده به ستن وه له پاشان چوار شایه ت بو
قسه کانیان ناهیننه وه ئه وه هه شتا (80) داریان لی بدن وه هه رگیز شایه تیان لی
وه رمه گرن وه ئه وانه (فاسق) و تاوانبارن . وه له باره ی روداوی (الإفک) وه له سوره تی
(النور: 13) دا خوی گه وره ده فه رموی: ﴿وَلَوْ لَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِن لَّمْ
يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ واته : ئه ی بوچی چوار شایه ت له سهر
قسه کانیان ناهیننه وه ، جا نه گهر شایه ته کانیان نه هینا ئه وه ئه وانه لای خوی گه وره
درورزن .

وه (أثر) ه که ی (قسامة بن زهير) که وای (أبو بكر) و (شبل بن معبد) و (أبو عبد الله
نافع) شایه تیان دا لای (عمر بن الخطاب) (خوی لی پازی بیت) که وای پیاویکیان بینی
(زنا) ی کردوه ، جا که چواره میان هات که (زیاد) بوو (عمر) (خوی لی پازی بیت)
فه رموی : (إنشاء الله) تو شایه تی راستی ده دهیت ، جا (زیاد) ووتی : سه باره ت (زنا)
ئه وه من شایه تی له سهر ناده م ، به لام من شتیکی زور ناشیرینم بینی ، (عمر) فه رموی
: (الله أكبر) داریان لی دن ، جاداریان لییان دا ، ووتی : جا (أبو بكر) پاش ئه وه ی لییان
دا ووتی : من شایه تی ده ده م که وای (زنا) ی کردوه ، جا (عمر) خه ریک بوو دوویاره داری لی
بداته وه ، جا (علي) قه ده غه ی لی کردو فه رموی : نه گهر شایه تی (أبو بكر) به دوو
شایه ت ده ژمیریت ، ئه وه هاوړیکه ت به رد باران بکه ، نه گهر نا ئه وه داری خویت لی دا ،
جا وازی لی هینا [رواه البيهقي (334/2) واسناده صحيح برواه الإرواء (29/8)] .

وهه ركه سيك له گهل نافرته تيكي (مه حرهم) ي خوئی دا نهو تاوانه بكات نهوه دهكوژریت ، نیتر كور بیټ یان پیاو ، وه نه گهر (مه حرهم) یكي خوئی بخوازیټ نهوه دهكوژریت و ماله كه شی دهبریټ (۳۳۳) وه نه گهر دووكهس نیټر بازیان كرد نهوه ههردووکیان (بكهرو كارلیكراویش) دهكوژرین ، نیتر كور

(۳۳۳) جا نه گهر نهویش دانی پیدا نا نهوه نهویش سنووری له سهر جی به جی دهكریت به لام نه گهر دانی پیدا نه نا نهوه تنها له سهر نهوهی تریان جی به جی دهكریت ، له بهر فهرمووده كهی (أبو هریره) (خوای لی پازی بیټ) كهوا فهرمووی : دووپیاو سكالای خویان هینایه لای پیغه مبهری خوا (ﷺ) جا به كیكیان ووتی : نهی پیغه مبهری خوا بریار به كتیبی خوا بده له نیوانماندا ، وه روخسه تم بده كه قسه بكه م ، فهرمووی : قسه بكه ، ووتی : من كوره كه م لای نه مه كریكار بوو جا (زنا) ی كردووه له گهل ژنه كهی دا ، جا پیټ یان راگه یاندم كهوا بهرد باران له سهر كوره كه مه ، بویه منیش له جیاتی دا سهد (100) مهرو كه نیزه یه كی خوم دا ، پاشان پرسیارم كرد له هندیك زانا ، جا پیټ یان راگه یاندم كه كوره كه م سهد (100) دارو دوورخستنه وهی سالیكي له سهره ، بهردباران له سهر ژنه كهی نهوه ، جا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فهرمووی : بهو كه سهی كه نه فسی منی بهدهسته به كتیبی خوا بریار له نیوانیان دا نهدهم ، سه بارهت به كه نیزه و مه ره كانهت نهوه بۆت ده گه پیته وه . وه سهد (100) داری له كوره كهی داو یهك سال دووری خسته وه وه فهرمانی به (أنیس الأسلمی) كرد كهوا پروات بۆ لای ژنی نهوی تریان ، جا نه گهر دانی پیدا نا نهوه بهرد بارانی بكات ، جادانی پیدا نا ، نهویش بهرد بارانی كرد [رواه البخاری (12/رقم/6828) ومسلم (3/1698/1324) واصحاب السنن] .

(۳۳۳) له بهر فهرمووده كهی (البراء) (خوای لی پازی بیټ) فهرمووی : گه شتم به مامه م و نالای پیټ بوو ، ووتم : بۆكوی دهته ویت برؤیت ؟ ووتی : پیغه مبهری خوا (ﷺ) ره وانهی كردووم بۆ كابرایهك ژنی باوكی خوئی خواستووه ، پاش خوئی ، كهوا له گهر دنی بدهم و ماله كهی ببه م [رواه ابو داود (4/رقم/4457) والنسائي (6/110) والترمذی (2/1373/4072) وابن ماجه (2/2607/869) وعند الآخرین بدون زیاده (وه پاره كهی ببه م) وهو حدیث صحیح . بروانه الإرواء (2351) وصحیح ابن ماجه (2111)] .

بیت یان پیانو (۱۱۱) نه گهر که سیکیش نهو تاوانه له گهل نازده لیکیش دا بکات نهوه ، ده کوژیت له گهل نازده له که دا . (۱۱۱)

سنوور — سزا — ی بوختان هه ئیهستن (۱۱۱) به (زنا) کردن (القذف)

(۱۱۱) له بهر فهرموده که ی (ابن عباس) (خوایان لی رازی بیت) که وا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فهرموی : ((مَنْ وَجَدْتُمُوهُ يَعْمَلْ عَمَلٌ قَوْمٍ لُوطٍ فَأَقْتُلُوا الْفَاعِلَ وَالْمَفْعُولَ بِهِ)) واته : نه گهر هه رکه سیکتان بینیه وه کاره که ی قهومی (لوط) دهکات نهوه بکه رو کارای کر اویش بکوژن [رواه الترمذی (1481/8/3) ابو داود (4/رقم 4462) و ابن ماجه (2/2561/856/2) وهو حدیث صحیح بروانه صحیح ابن ماجه (2075) والارواء (2350)].

وه نه م تاوانه ، یه کیکه له تاوانه گه وره کان که خوی گه وره به هوییه وه قهومی (لوط) له ناویرد ، بروانه [فقه السنة (2/361-365)] که به جوانی باسی مه ترسی نه م تاوانه دهکات . (۱۱۱) له بهر فهرموده که ی (ابن عباس) (خوایان لی رازی بیت) که وا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فهرموی : ((مَنْ أَتَىٰ بِهَيْمَةَ فَأَقْتُلُوهُ وَأَقْتُلُوهَا مَعَهُ)) واته : هه رکه سیک کاری داوین پیسی له گهل نازده لیک دا بکات نهوه بیکوژن و نازده له که شی له گهل دا بکوژن [رواه ابو داود (4/رقم 4464) و الترمذی (3/1489/8/3) و ابن ماجه (2/2564/956/2) بلفظ آخر . وهو صحیح بروانه الترمذی (1176)].

وه نه وهی که له (ابن عباس) ه وه ده گپرنه وه که وا فهرموییه تی : ((لَيْسَ عَلَى الَّذِي يَأْتِي الْبَهِيمَةَ حَدٌّ)) [رواه ابو داود (4/رقم 4465) و الترمذی (3/1489/8/3) وهو صحیح ایضا] . به لام نه مه ته نها فهتوای (ابن عباس) ه ، به لام نهوی تریان فهرموده ی پیغه مبهری خویه (ﷺ) ، وه فهرموده ی پیغه مبهری خوا (ﷺ) نابیت بو قسه ی هیچ که سیک وازی لی بهینریت ، بویه ئیمه له سه رمانه کار به فهرموده که بکهین . ((وَخَيْرُ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ)) . (۱۱۱) (القذف) : نه وه یه که سیک به موسولمانیک بلیت : نهی داوین پیسی یا زیناکه ر یاهر ووشه یه کیتر نهو واتایه بگه یه نیت که وا به (زنا) کردن تومته باری بکات ، وه نه م کاره یسه یه کیکه له تاوانه گه وره کان ، خوی گه وره له سورته ی (النور : 23) دا ده فه رمی : ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لُعُنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ واته : به راستی نهو که سانه ی که بوختان و تومته ی (زنا)

بوختان ههلبهستن بهدان پیدانانی بوختان چیه که خوئی دهچهسپیت (۱۱۱) یان بهشایهتی دانی دوو موسولمانی دادپهروهه لهسه ری . (۱۱۱)

سنوور — سزا — ی بی هوش بوون (حَدُّ السَّكْرِ)

خواردنهوهی شتی بی هوشکهر یهکیکه لهگهوره ترین تاوانه گهورهکان (۱۱۱) بوئه نهگهر موسولمانیکی پیگهیشتووی ژیری (۱۱۱) زور لی نهکراو شتیکی

(۱۱۱) له بهر فهرمووده که ی خوی گهوره لهسوره تی (النور: 6-9) دا پروانه (پ 141) وه باسی له عنه ت کردن (اللَعَان) به گشتی له (پ 140 - پ 145) باس کرا . ده توانیت بوئی بگه پیتته وه .

(۱۱۱) چونکه بهدان پیدانانی خوئی تاوانه که لهسه ری دهچهسپیت ، پروانه (پ 466) .

(۱۱۱) وهکو هه موو ئه و سنوورو بریارانه ی که پیویستی بهشایهت هه یه ، پروانه (پ 467) و باسی شایه تی دانیش که له پیش دا باسمان لی کرد له (پ 472) بهسه ره وه . (۱۱۱) له بهر فهرموو ده که ی (ابن عباس) (خوایان لی رازی بیّت) که وا پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فهرمووی : ((الْحَمْرُ أُمَّ الْفَوَاحِشِ وَأَكْبَرُ الْكِبَائِرِ مَنْ شَرِبَهَا وَقَعَ عَلَىٰ أُمَّهِ وَ خَالَتَهُ وَعَمَّتْهُ)) واته : مه ی دایکی — نه صلی — هه موو خراپه کانه وه گهوره ترین تاوانه گهوره کانه ، کی بیخواته وه کاری داوین پیسی له گه ل دایکی و خوشکی دایک و خوشکی باوکیشی دا ده کات [رواه الطبرانی (11372/164/11) وهو حدیث حسن پروانه صحیح الجامع (3345)] وه هه روه ها (پ 430) و تیبینیه کانی پاش ئه و په راویزه .

(۱۱۱) له بهر فهرمووده که ی (عائشه) (خوای لی رازی بیّت) (پ 107) .

بی‌پهوش کهری خوارده‌وه به‌قه‌سته‌وه (۳۳۳) نه‌وه چل (40) دار تا هه‌شتا (80) داری لی‌ده‌دریّت ، به‌پی‌ی بو‌چوونی پی‌شه‌وا و داوهر (۳۳۳) وه نه‌گهر سی‌جار دووباره‌ی کرده‌وه و هه‌موو جاریک سنووری له‌سه‌ر جی‌به‌جی‌کرا ، پاشان نه‌گهر جاریکی‌تر گه‌رایه‌وه نه‌وه بو‌داوهر هه‌یه بریاری کوشتنی بدات (۳۳۳)

(۳۳۳) له‌به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی (أَبُو ذَرِّ الْعَفَّارِ) (خوای لی‌پازی بیّت) پروانه پ108) .
(۳۳۳) له‌به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی (أَنْس) (خوای لی‌پازی بیّت) که‌وا فه‌رمووی :
(پی‌غه‌مبه‌ری خوا بو‌سنووری مه‌ی خوارده‌وه به‌شوولی دارخورما و نه‌عل ئه‌یدا له‌وه‌ی نه‌و تاوانه‌بکات وه (أَبُو بَكْرٍ) چل داری لی‌ده‌دا)) [رواه البخاری (12/رقم/6773) و مسلم (1706/1331/3)] .

وه فه‌رمووده‌که‌ی تری (أَنْس) که‌وا فه‌رمووی : ((پیاویکیان هی‌نا بو‌لای پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) مه‌ی خوارده‌وه ، جا پی‌غه‌مبه‌ری خوا به‌دوو شوولی دارخورما نزیکه‌ی چل (40) داری لی‌دا ، وه فه‌رمووی : وه (أَبُو بَكْرٍ) یش هه‌روای ده‌کرد جا که (عُمَر) بوو (به‌خه‌لیفه)) ، راویژی به‌خه‌لکی کرد ، جا (عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ) فه‌رمووی : سووک‌ترین سنوور - حدود - ه‌کان هه‌شتایه ، جا (عُمَر) یش فه‌رمانی پی‌ی کرد)) [رواه مسلم (1706/1330/3)] .

وه له‌به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی (حُضَيْنُ بْنُ الْمُنْذِرِ) فه‌رمووی : ((کاتیك که دوو که‌س شایه‌تی‌دا له‌سه‌ر (الْوَلِيدُ بْنُ عُقْبَةَ) که‌وا مه‌ی خوارده‌وه (عُثْمَان) (خوای لی‌پازی بیّت) به (عَلِي) (خوای لی‌پازی بیّت) فه‌رمووی : ((هه‌سته ئه‌ی (عَلِي) داری لی‌بده ، ... جا (علي) فه‌رمووی : ئه‌ی (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَعْفَرٍ) هه‌سته داری لیده ، جا ئه‌ویش داری لی‌دا ، و (عَلِي) یش ده‌یژمارد تا گه‌یشته چل (40) ، جا فه‌رمووی : ده‌ست هه‌لگره ، پاشان فه‌رمووی : پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) چل داری له‌مه‌ی خور داوه ، و (أَبُو بَكْرٍ) یش چل داری لی‌داوه ، وه (عُمَر) هه‌شتا داری لی‌داوه ، وه هه‌مووی سوننه‌ته ، وه من ئه‌مه‌یانم پی‌ی خو‌شته)) [رواه مسلم (1707/1331/3)] .

وه ئەم سنوور - حد - هی له‌سه‌ر ده‌چه‌سپیت به‌دان پێدا نانی خۆی (۱۱۱۱)
یان به‌شایه‌تی دانی دوو شایه‌تی دادپه‌روه‌ر . (۱۱۱۱)

سنوور - سزا - ی دزی کردن (السَّرِقَة) (۱۱۱۱)

(۱۱۱۱) له‌به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لێ پازی بی‌ت) که‌وا پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووی : ((إِذَا سَكَرَ فَاجْلِدُوهُ فَإِنْ عَادَ فَاجْلِدُوهُ ثُمَّ قَالَ فِي الرَّابِعَةِ فَإِنْ عَادَ فَاضْرِبُوا عُنُقَهُ)) واته : ئە‌گه‌ر بێ‌هۆش بوو ئە‌وه داری لێ بده‌ن جا ئە‌گه‌ر گه‌راییه‌وه و دووباره‌ی کرده‌وه ، ئە‌وه داری لێ بده‌ن ، جا ئە‌گه‌ر گه‌راییه‌وه و سێ‌باره‌ی کرده‌وه ئە‌وه داری لێ بده‌ن ، پاشان پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له‌چواره‌م جاردا فه‌رمووی : جا ئە‌گه‌ر گه‌راییه‌وه ئە‌وه له‌گه‌ردنی بده‌ن [رواه ابوداود (4/رقم/4484) وابن ماجه (2/2572/859) والنسائي (314/8)] وه‌و حدیث حسن صحیح بپروانه صحیح ابن ماجه (2085) .

وه‌ئە‌م فه‌رمان (أمر) هی پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بۆ (واجب) نی‌یه ، به‌لکو ده‌گه‌رپێته‌وه بۆ ویستی پێشه‌وا (إمام) ، له‌به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) (خوایان لێ پازی بی‌ت) که‌وا فه‌رمووی : پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی : ((إِنَّ مَنْ شَرِبَ الْخَمْرَ فَاجْلِدُوهُ فَإِنْ عَادَ فِي الرَّابِعَةِ فَاقْتُلُوهُ)) واته : هه‌رکه‌سێک مه‌ی خوارده‌وه ئە‌وه داری (حد) لێ بده‌ن ، جا ئە‌گه‌ر چواره‌م جار گه‌راییه‌وه بۆ خوارده‌وه‌ی ئە‌وه بیکوژن ، (جابر) فه‌رمووی : جا پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) پیاویکیان هینا بۆ‌لای مه‌ی خوارده‌بووه‌وه چواره‌م جار ، جا لێ ی دا و نه‌یکوشت)) [رواه الترمذي (49/4) والنسائي وغيرهما و له طرق وأسناد كلها صحيحة بپروانه (تحقیق المسند ل‌احمد شاكر) (53/9-54) ثم قال : واسانید حدیث جابر كلها صحيحة] .

(۱۱۱۱) بپروانه (پ 466) .

(۱۱۱۱) له‌به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی (الْحَضِيْنُ بْنُ الْمُنْذِرِ) بپروانه (پ 524) .

(۱۱۱۱) (السَّرِقَة) له‌زمانی عه‌ره‌ب دا : پۆیشتنه به‌شاراوه‌یی بۆ بردنی مالمی که‌سێکی‌تر له‌شوینی پاراستنی خۆی دا . (إِبْنُ عَرَفَةَ) ده‌فه‌رمی : (السَّارِق) لای عه‌ره‌ب ، ئە‌و که‌سه‌یه‌ که‌دیت به‌شاراوه‌یی بۆ شوینی پاراستنی مالمی یه‌کیکی‌تر جا لێ ی ده‌بات . که‌وابوو ئە‌گه‌ر ماله‌که‌ مولکی که‌سێکی‌تر نه‌بوو یان بردنه‌که‌ی به‌ئاشکرا بوو یان ماله‌که‌

ههرکه سیکی پی گیشتنوی ژیری (۱۱۱) زور لی نه کراو (۱۱۱) مالیکی
 شاراوهی که سیکی تر له شوینی خویدا (۱۱۱)

له شوینی پاراستنی خویدا نه بوو، نه وه دهست برین پیویست ناکات و حوکمی دزی
 (سَرَقَة) ی نییه .

وهک چهند جاریک دووباره مان کرده وه منال و شیئت له شهرع دا (تَكْلِيف)
 یان له سهر نییه . پروانه (پ 107) .

(۱۱۱) له بهر فرموده که ی (أبو ذر) پروانه (پ 108) .

(۱۱۱) چونکه (السَّرَقَة) وهک باسمان کرد له زمانی عهره ب دا ، له و مال له دایه که له
 شوینیک دا هه لگیر بیئت که شوینی پاراستنی خویدا بیئت ، وه له بهر نه وه فرمودانه ی که له
 باره یه وه هاتوه ، له وانه فرموده که ی (صَفْوَانُ بْنُ أُمَيَّةَ) (خوای لی پازی بیئت) که و
 پوژیکیان له مزگهوت دا خهوتوو بوو و عاباکه ی کرد بوه سهرین ، جا له ژیر سهری دهرکرا
 ، جا نه ویش کابرای دزی هیئا بولای پیغه مبهری خوا (ﷺ) ، پیغه مبهری خوایش (ﷺ)
 فرمانی کرد که و دهستی بپردریته وه ، جا (صَفْوَانُ) ووتی : نه ی پیغه مبهری خوا من
 نه مه م نه ویست ، عاباکه می پی دهبه خشم ، جا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فرمودی : ((فَهَلَّا
 قَبْلَ أَنْ تَأْتِنِي بِهِ)) واته : جا نه مه م بو نه کرد پیش نه وه ی بیهنیت بولای من [رواه
 احمد (466/6) و ابوداود (4/رقم/4394) و ابن ماجه (2595/865/2) و النسائی (69/8) وهو حدیث صحیح
 پروانه صحیح ابن ماجه (2103)] .

وه فرموده که ی (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرٍو) یش (خوایان لی پازی بیئت) که و پیغه مبهری
 خوا (ﷺ) پرساریان لی کرد له باره ی بهری هه لبه ستر او به داره که وه ، جا فرمودی : ((مَا
 أَصَابَ مِنْ ذِي حَاجَةٍ غَيْرَ مُتَّخِذٍ حُبْنَةً فَلَا شَيْءَ عَلَيْهِ وَمَنْ حَرَجَ بِشَيْءٍ مِنْهُ فَعَلَيْهِ
 غَرَامَةٌ مِثْلِيهِ وَالْعُقُوبَةُ وَمَنْ سَرَقَ شَيْئًا مِنْهُ بَعْدَ أَنْ يُؤْوِيَهُ الْجَرِيْنُ فَبَلِّغْ تَمَنُّ الْمَجْنُونِ
 فَعَلَيْهِ الْقَطْعُ ، وَمَنْ سَرَقَ دُونَ ذَلِكَ فَعَلَيْهِ غَرَامَةٌ مِثْلِيهِ وَالْعُقُوبَةُ)) واته : نه وه ی
 که سیک بیخوات که پیویستی پی ی هه بیئت به بی نه وه ی له گه ل خویدا لی ی هه ل بگریت ،
 نه وه هیچی له سهر نییه ، وه هرکه سیک له گه ل خویدا لی بیات نه وه بزاردن دوو
 نه وه نده ی له سهره و سزایش ددریت ، وه هرکه سیک شتیکی بدزیت پاش هه لگرتنی

بدزیت که نرخه که ی له چاره ک (رُبْع) ه دیناریکی نالتون که متر نه بیټ (□□□)
 نه وه دهستی راستی له جومگه ی بازنه (مه چه ک) دا ده برپیته وه (□□□)
 وه سنووری له سه ری ده چه سیټ به دان پیدانانی خوئی (□□□) یا به شایه تی

له شوینی پاراستندی دا نه وه دهستی ده برپریته وه نه گهر نه وشته دوزراوه نرخه که ی بگاته
 نه و نرخه ی که دهستی دزی پی ده برپریته وه ، وه نه وه یشی له وه که م تر بدزیت نه وه
 بزاردنی دوو نه وه نده و سزایشی له سه ره [رواه ابو داود (4/رقم/4390) والترمذی (1289/584/3)
 والنسائی (4958/85/8) وهو حدیث حسن برواهه الأرواء (2413)].

(□□□) له بهر فه رموده که ی (عائشه) (خوای لی پازی بیټ) که وا فه رموی :
 ((پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ده سستی دزی ده برپیه وه له چاره ک (ربیع) ه دیناریک
 به سه ره وه)) [رواه البخاری (6789/96/12) ومسلم (1684/1312/3)].

وه چاره که دیناریک = 1.0625 غرام نالتونی خوئی (ع یاری: 24) ده کات
 [وفی روایه لمسلم (1684/1312/3) وغیره]. عن (عائشه) که وا پیغه مبه ری خوا (ﷺ)
 فه رمویه تی : ((لَا تُقَطَّعُ يَدُ السَّارِقِ إِلَّا فِي رُبْعِ دِينَارٍ فَصَاعِدًا)) واته : ده سستی دز
 نابرپیته وه مه گهر له چاره ک (ربیع) ه دیناریک به سه ره وه)) ، وفی روایه [لاحمد (80/6-81)] ((
 ... وَكَانَ رُبْعُ الدِّينَارِ يَوْمَئِذٍ ثَلَاثَةَ دَرَاهِمٍ وَالدِّينَارُ اثْنِي عَشَرَ دِرْهَمًا)) واته : ... وه
 چاره که دینار له و پوژده دا سی دره می ده کرد وه دیناریکیش دوانزه دره می ده کرد .

(□□□) له بهر فه رموده که ی خوای گه وره له سوره تی (المائدة: 38) دا که
 ده فه رموی : ((وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللَّهِ
 وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ)) واته : وه دزی پیاو و دزی نافرته نه وه ده سستیان برپنه وه سزایه ک
 بیټ بو نه وکاره خراپه یان ، وه په ندیکیش بیټ له لایه ن خوای گه وره وه ، وه خوای
 گه وره یش به ده سه لات و دانایه .

(الشیخ محمد صدیق حسن خان) ده فه رموی : زانایان (إتفاق) یان کردوه له سه ره
 نه وه ی که وا دز نه گهر یه که م جار دزی کرد نه وه ده سستی راستی ده برپریته وه ، پاشان
 نه گهر دووباره دزی کرده وه نه وه پیی چه پی ده برپریته وه وه جیاوازن له وه دا که وا نه گهر
 سی باره دزی کرده وه پاش برپنی ده سستی راستی و پیی چه پی ، جا زوربه یان بو چونیان
 وایه که وا ده سستی چه پی ده برپریته وه ، پاش نه وه یش نه گهر دزی کرده وه نه وه قاچی

دانی دووشایه تی دادپهروه (۳۳۳) ، وه ئەم سنوورهی لهسه دهکهوئیت بهلیبوردنی خاوهن مالهکه پیش گهیشتنی بهلای دادوهر ، بهلام گهیشته لای ئەوه دهبی جئ بهجئ بکریت (۳۳۳) ، وه ئەگه له بهری باخیک بخوات پیش هه لگرتنی ئەوه هیچی لهسه زئییه ئەگه هیج لهگه ل خوی دا هه لئه گریت ، بهلام ئەگه لهگه ل خوی دا هه لئگرت ئەوه دوو ئەوه ندهی ئەوهی هه لئگرتوو ده بژیریت وه سزایشی ده دریت ، وه ئەگه میوه که هه لگرا بوو له شوینی هه لگرتنی خوی دا ، ئەوه ئەگه ئەوه ندهی لی بدزیت کهوا نرخه کهی بگاته چاره ک (رئع) ه دیناریکی ئالتوون ، ئەوه دهستی ده پریتته وه ، وه ئەگه نه گهیشته ئەو نرخه ، ئەوه دوو ئەوه ندهی ئەوهی دزیویتی ده بژیریت ، وه سزایشی ده دریت (۳۳۳) وه ههروهه دهستی که سیکیش ده پریتته وه که نکولی له دهستیار (العاریة) بکات ،

راستی ده پریتته وه پاشان ئەگه دزی کرد ئەوه نازار ده دریت و ده خریتته به ندیخانه وه ، و ئیمامی (شافعی) لهسه ئەم رایهیه ، بهلام (أَبُو حَنِيفَةَ) ده فهرموئ : : دهستی چه پی و پی راستی نابریتته وه ، به لکو نازار ده دریت و ده خریتته به ندیخانه وه . بروانه [الروضة النديه].

(۳۳۳) بروانه (پ 466) .

(۳۳۳) بروانه (پ 468) وه باسی شایه تی دان که له (پ 472) هوه دهست پی ده کات.

(۳۳۳) له بهر فهرمووده کهی (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ) (خوایان لی رازی بیئت) کهوا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فهرمووی : ((تَعَاَفُوا الْحُدُودَ فِيمَا بَيْنَكُمْ فَمَا بَلَّغْنِي مِنْ حَدِّ فَقَدْ وَجِبَ)) واته : له نیوانی خوتان دا با لیبوردنتان هه بیئت له سنووره کان دا ، جا ئەگه هه رسنووریک گهیشته من ئەوه پیویست ده بیئت [رواه ابوداود (4/رقم/4376) والنسائی (70/8) والحاكم (383/4) وهو حديث صحيح بروانه سلسلة الصحیحة (1638)] .

وه ههروهه فهرمووده کهی (صَفْوَانُ بْنُ أُمَيَّةَ) یش [بروانه (پ 531)].

(۳۳۳) له بهر فهرمووده کهی (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ) بروانه (پ 531) .

که ده خریته لای (۱۱۱) به لام دهستی (خائن) و (مُنْتَهَب) و (مُخْتَلِس) نابریته وه . (۱۱۱)

سنوور — سزا — ی ئه وانهی له گهل خواو پیغه مبهردا ده جه ننگ (۱۱۱)

(۱۱۱) له بهر فهرمووده که ی (عائشه) (خوای لی پازی بییت) که وا فهرمووی :
ئافره تیکی (مخزومیة) شتی ناو مالهی دهستیار (عاریة) ده کرد ، پاشان نکولی ده کرد و
نهیده دایه وه ، جا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فهرمانی کرد که وا دهستی ببریته وه ، جا که س
و کاری هاتن بولای (أسامة بن زید) (خوایان لی پازی بییت) بو ئه وهی قسه له گهل
پیغه مبهری خوادا (ﷺ) بکات و تکای بو بکات ، جا ئه ویش قسه ی له گهل پیغه مبهری خوا
(ﷺ) دا کرد و ...)) [رواه مسلم (1688/1316/3)] ته وای فهرمووده که له باسی (حدود) دا
باسمان کرد پروانه (پ 495) .

(۱۱۱) له بهر فهرمووده که ی (جابر) (خوای لی پازی بییت) که وا فهرمووی :
پیغه مبهری خوا (ﷺ) فهرمووی : ((لَيْسَ عَلَيَّ خَائِنٌ وَلَا مُنْتَهَبٌ وَلَا مُخْتَلِسٌ قَطْعٌ)) واته
: دهست برینه وه نه له سهر (خائن) هه یه وه نه له سهر (منتهب) یش وه نه له سهر
(مختلس) یش [رواه ابوداود (4/رقم/4393) والترمذی (1448/52/4) وابن ماجه (2591/864/2)
والنسائی (88/8)] وهو حدیث صحیح ، پروانه الارواء (2403) و صحیح ابن ماجه (2099) .

وه (الخائن) واته : دهست پیس ، ئه وکه سه یه که شتیکی به ئه مانهت ده خریته لا
به لام ئه و خیانه تی لی ده کات و ده یفه و تینیت وه (المنتهب) واته : تالان کهر ، ئه و
که سه یه که به ناشکراو به زور ده بیات . وه (المختلس) واته : فرینه ر ، ئه وکه سه یه که وا
شتیکی دیاری ده بات به په له له کاتی بی ناگایی خاوه نه که ی دا .

(۱۱۱) (المحارب) : ئه وکه سه یه که وا له فهرمانی خواو پیغه مبهره که ی (ﷺ) دهرده چیت ،
وه ئه و شتانه ده کات که خوا قه ده غه ی لی کردوه ، له کوشتنی خه لکی بی تاوان و مال
تالان کردنیان و ترساندنیان و ... هند ، جا ئه م کارانه وه ک ئه وه وایه ئه وکه سه له گهل
خوا و پیغه مبهری خوادا (ﷺ) بجه نگیت بویه به (محاربة) ناو براوه واته : جه ننگ کردن .

(حَدُّ الْحَارِبِ)

ئەگەر کۆمهڵیک له فهرمانی خواو پیغه مبهری خوا دهرچوون و دهستیان دایه ئەشکهنجه و ئازار دانی بهندهکانی خواو ئازاوه گێران له ولاتی ئیسلام دا و مهترسی بخهنه ریگای هاتوچۆ کردنی موسولمانانه وه ، ئەوه سنوور - سزا - ی ئەوانه ئەوهیه بکوژرین یان ههلبواسرین و لهسی داره بدرین یان دهست و پێیان راست و چهپ بپریتهوه ، یان شار بهدهربکرین و دوور بخرینهوه لهکەس و کار و ولاتی خویان (۳۳)

(۳۳) له بهر فهرموودهی خوای گهوره له سورهتی (المائدة: 33) دا که دهفهرمووی : ﴿إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ، ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ واته : به راستی تهنا سنوور - سزا - ی ئەوانه ی کهوا له گه ل خواو پیغه مبهره که یدا دهجنگن و کوشش دهکن بۆ خراپه کاری له سه ر زهویدا ئەوهیه کهوا بکوژرین یان ههلبواسرین ، یان دهست و پێیان راست و چهپ بپریتهوه یان دوور بخرینهوه و دهر به دهر بکرین له زهویدا ، ئەمه سه ر شوپیه بۆیان له دونیادا وه له دوا روژیش دا سزایهکی زۆر گه وره یان بۆ ههیه .

وه له بهر فهرمووده که ی (أنس) (خوای لی پازی بیت) کهوا فهرمووی : ((خه لکانیک له (عُرَيْنَةَ) هاتن بۆ (مَدِينَةَ) بۆ خزمهتی پیغه مبهری خوا (ﷺ) ، جا پێیان ناخۆش بوو له (مدینه) دا بمیننه وه به هۆی نه خۆشیه کی ناسک ئیشه ، جا پیغه مبهری خوا (ﷺ) پیی فهرموون : ((إِنْ شِئْتُمْ أَنْ تَخْرُجُوا إِلَى إِبِلِ الصَّدَاقَةِ فَتَشْرَبُوا مِنْ أَلْبَانِهَا وَأَبْوَالِهَا)) واته : ئەگەر ویستتان هه بیت دهرچن بۆلای ووشترهکانی زهکات - له دهره وه ی مه دینه - جا له شیر و میزه که ی بخۆنه وه ، جا ئەوانیش وایان کرد ، جا چاک بوونه وه - له نه خۆشی ناسک ئیشه که له مه دینه دا تووشیان بوو - پاشان دایان به سه ر شوانی ووشتره کان داو هه موویانیا ن کوشت وه هه لیش گه رانه وه له ئیسلام ، وه ووشترهکانی پیغه مبهری خویان (ﷺ) دا له بهر له گه ل خویان داو بردیان ، جا ئەم هه واله گه یشته پیغه مبهری خوا (ﷺ) ، جا ئەویش به شوینیا ن دا - هیزیکه ی - نارد وه موویانیا ن

جا پیشهوا (مُخَيَّر) ه یه کیك له م سنوورانه یان به سهردا جی به جی دهکات که خوی به شیاو تری بزانیّت (۳۳۳) وه هر که سیکیش په شیمان بییته وه پیش ئه وهی توانای موسولمانانی به سهردا ه بییّت ، ئه وه ئه و سنورهی له سهر دهکه وییّت . (۳۳۳)

سنوور-سزا-ی ئه وانهی له ئیسلام هه لده گه ریینه وه (حَدُّ الْمُرْتَدِّ) (544)

ههر که سیك له ئیسلام هه لده گه ریته وه ئه وه

هینا په وه بۆ (مدینه) ، جا پیغه مبهری خوا (ﷺ) دهست و قاچی برینه وه و چاویانی کویر کرد - چونکه ئه وان چاوی شوانه کانیاں کویر کردبوو - وه له (الْحَرَّة) دا به جی هیشتن تا مردن ، [رواه البخاری (1/رقم/233) ومسلم (1671/1296/3) وغیرهما] .

وه (عُرْبِيَّة) تاهه فهیه کن له (بُجَيْلَة) ، وه (الْحَرَّة) زهوییه که له (مدینه) به رده کانی په شه . (۳۳۳) چونکه تاهه ته که (إِخْتِيَار)ی داوه له نیوان ئه م جوړانه دا ، وهیچ به لگه یه کی تریشمان نییه که وه دیاری بکات ، بویه پیشهوا خوی (مُخَيَّر) ه هه ر کام له م سزایانه به شیاوتر بزانیّت بۆ بن بر کردنی ئه وکاره خرابه یه و چاوترساندن خه لکانی تر بۆ ئه وهی نزیکى ئه و کاره نه بنه وه ، ئه و ئه وه یان به کار دینیّت .

(۳۳۳) له بهر فهرموده ی خوای گه وره له سوره تی (المائدة : 34) دا که وه ده فه رمی : ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ واته : ته نها ئه وان ه یان نه بییّت که وه په شیمان ده بنه وه ، پیش ئه وهی تواناتان هه بییّت به سهریان دا ، جا بزائن که وه خوای گه وره لیبوره وه به به زه ییه .

(۳۳۳) (الرِّدَّة) گه رانه وه یه له و ریگیه وه وه که لییه وه هاتوو ، ئه مه له زمانی عه رب دا ، وه له شه رعیش دا هه لگه رانه وه ی موسولمانیکی ژیری پی گه یشتوو له ئیسلامه وه بۆ سهر کوفر و بی باوه پی به ویستی خوی به بی زور لی کردن ، ئیتر پیاو بییّت یان ئافه رت ، هه لگه رانه وه ی شیّت و منالّ به (رِدَّة) نازمیردریّت ، چونکه هیچ (تَكْلِيف) یکی شه رعی یان له سهر نییه ، له بهر فهرموده که ی (عَائِشَة) (خوای لی پازی

بیټ (پ 107) ، وه زۆر لی کردنیش له موسولمانیک کهوا ووشه‌ی (کفر) بلټت موسولمانه که له ئیسلام ده‌رناکات هه‌تا له‌دله‌وه به‌رده‌وام بیټ له‌سه‌ر ئیمان و ئیسلام . (مُشْرِك) ه‌کانی مه‌ککه زۆریان له (عَمَّارُ بْنُ یَاسِرٍ) کرد دوا‌ی کوشتنی باوک و دایکی و ئازار دانیکی خۆیشی کهوا (کفر) به پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بکات ، جا ئه‌ویش به‌ده‌م ووتی ، به‌لام دل‌ی پر له‌ئیمان بوو ، جا خوای گه‌وره ئه‌م ئایه‌ته‌ی دابه‌زاند ﴿مَنْ کَفَرَ بِاللَّهِ بَعْدَ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْکُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ (النحل: 106) واته : هه‌رکه‌سیک کوفر به خوا بکات پاش باوه‌ر هینانی ، مه‌گه‌ر که‌سیک زۆری لی کرا بیټ و دل‌ی به ئیمان دل‌نیا بیټ ، به‌لام ئه‌وه‌ی که له‌دله‌وه کوفر بکات ئه‌وه ئه‌وانه تو‌ره‌یی و غه‌زه‌بی خوایان له‌سه‌ره وه سزایه‌کی زۆر گه‌وره‌یان بو‌ ئاماده‌ کراوه . جا له‌پاش ئه‌وه گه‌رایه‌وه بو‌لای پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) و سکا‌لای حا‌لی خۆی کرد ، پیغه‌مبه‌ری خوایش (ﷺ) فه‌رمووی : ((کَيْفَ تَجِدُ قَلْبَكَ؟)) واته : ئه‌ی دل‌ت چۆنه ؟ فه‌رمووی : دل‌نیا بوو به‌ئیمان ، جا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) پی‌ی فه‌رموو : ((فَإِنْ عَادُوا فَعُدُّ)) واته : ئه‌گه‌ر ئه‌وان گه‌رانه‌وه و ئازاریان دایت ئه‌وه تو‌یش بگه‌ریزه‌وه [بروانه (سیره ابن هشام 320/319/1) و (فقه السیره لمحمد الغزالی ل82) و (مختصر السیره للشیخ عبدالله ل92) و (رحیق المحتوم لصفی الرحمن المبارکفوری ل81)] .

وه له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أبوذر) (خوای لی‌پازی بیټ) بروانه (پ 108) . وه ئه‌وه‌ه‌لگه‌رانه‌وه‌یه به‌وه (إثبات) ده‌بیټ کهوا (إنکار) ئه‌وه له ئیسلام دا بکات له‌زانینی زه‌رو‌ره‌ته ، وه‌ک تاک و ته‌نیایی خوای گه‌وره و بوونی فریشته (الملائکة) و پیغه‌مبه‌رایه‌تی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ، وه قورئان (وَحْي) ه له‌لایه‌ن خوای گه‌وره بو پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ، وه بوونی قیامه‌ت و زیندوو‌بوونه‌وه ، وه فه‌رز بوونی نو‌یژ و پۆژوو‌زه‌کات و ... هتد ، یان شتی‌ک هه‌لال بکات که موسولمانان یه‌گده‌نک (مُجْمَع) بن له‌سه‌ر هه‌رام بوونی وه‌ک مه‌ی خوارده‌وه و (زنا) کردن و سوو (ربا) خواردن و خواردنی گوشتی به‌راز و ... هتد ، یان جوین دان و گالته‌کردن به خوا یان به پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) یان به‌هه‌ر پیغه‌مبه‌ریک له پیغه‌مبه‌رانی خوا یان به‌ئایین (دین) یان تانه و ته‌شه‌ره دان له قورئان و سوننه‌ت و گالته‌کردن به فه‌رمانه‌کانیان وه حوکم نه‌کردن پییان و به‌چاک زانینی حوکمی که‌سیکی‌تر ، و ... هتد جا بو زیاتر شاره‌زا بوون له‌وشتانه‌ی که ده‌بیټه‌هۆی هه‌لگه‌رانه‌وه له ئیسلام

(□□□)

سنووره کهی نهوهیه بکوژیت .

(□□□)

هروهه دهیبت جادوگر و تالو گریش بکوژین .

بروانه [العقیده الصحیحة و نواقض الاسلام لشیخ عبدالعزیز بن عبدالله بن باز و (ارکان الایمان الاسلام لمحمد بن جمیل زینو) و (فقه السنة لسید سابق (384/2 ، 385)] .

(□□□) له بهر فرموده کهی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) کهوا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فرمودی : ((مَنْ بَدَلَ دِينَهُ فَأَقْتُلُوهُ)) واته : هرکه سیکی نایینی خوئی - نسیلام - گوپی نهوه بیکوژن [رواه البخاری (6/رقم/3017) واصحاب السنن وغیرهم] .

وه له بهر فرموده کهی (إِبْنُ مَسْعُودٍ) (خوای لی رازی بیبت) کهوا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فرمودی : ((لَا يَحِلُّ دَمُ امْرِئٍ مُسْلِمٍ يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، إِلَّا بِأَحَدِي ثَلَاثٍ : النَّفْسُ بِالنَّفْسِ وَالثَّيْبُ الرَّانِي وَالْمَفَارِقُ لِدِينِهِ التَّارِكِ لِلْجَمَاعَةِ)) واته : خوینی هیچ که سیکی موسولمان که شایه تی بدات به (لا اله الا الله) حه لال نابیت ، تنها به یه کی له سی شت نه بیبت : کوشتنی که سیکی کهوا که سیکی به ناحق کوشت بیبت ، وه که سیکی که ژنی هی نابیت یاشووی کرد بیبت وزینا بکات ، وه نهوهی که له نایینه کهی هه لبگه ریته وه وواز له کومه لی موسولمانان بیبت [رواه البخاری (12/رقم/6878) و اللفظ له ومسلم (1676/1302/3) وغیرهما] .

وه له بهر فرموده کهی (أَبُو مُوسَى) (خوای لی رازی بیبت) کهوا پیغه مبهری خوا (ﷺ) پیی فرمودی : برؤ بو (يَمَن) پاشان (مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ) یشی به شوینی دا په وانه کرد ، جا که گه یشته لای (أَبُو مُوسَى) ، جیگایه کی بو راخت و فرمودی : دابه زه وه پیاو یکیش له لای دا به سترابوه وه ، (مُعَاذُ) فرمودی : نه مه چی به؟ فرمودی : نه مه جووله که بووه پاشان موسولمان بووه ، جا نیستا بوه ته وه به جووله که ، (مُعَاذُ) فرمودی : دانانیشم تاوه کو نه یکوژیت ، بریاری خواو پیغه مبهره که یه تی)) [رواه البخاری (12/رقم/6923) ومسلم (1733/1359/3)] .

(□□□) چونکه جا دوو کردن و تالو گرتنه وه جوړیکه له (كُفْرٍ) وه نهوه که سه یشی نهوه کاره بکات نهوه له نسیلام هه لده گه ریته وه ، خوای گه وره له باره ی (هَارُوت و مَارُوت) هوه له سوره تی (البقرة : 102) ده فرمودی : ((وَمَا يُعْلِمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ ... وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَالُهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ)) واته : وه هیچ که سیکیان فیئر

سنوور - سزا - ی نهوانه ی له فرمانی پیشه وای موسولمانان دهرده چن (حَدُّ أَهْلِ الْبَغْيِ)⁽⁵⁴⁷⁾

ئهو کومه له موسولمانه ی کهوا له فرمانی پیشه وای موسولمانان دهرده چن به هوی تیگه یشتنیکی ناراست بو دهق (نص) یکی قورئان یان

نه ده کرد تا پی یان ده ووت ئیمه هوی نه زمون و تاقی کردنه وهین ، جا ووریا به (کافر) نه بیت ... وه بی گومان ده یانزانی کهوا هرکه سیك کریاری نه م جوره کالایه بیت ئه وه له پوژی دواپی بی به شه .

وه له بهر فرموده که ی (صَفِيَّة) له هندیك له خیزانه کانی پیغه مبه ره وه (ﷺ) (خوایان لی رازی بیت) کهوا پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فرموی : ((مَنْ أَتَى عَرَاْفًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً)) واته : هرکه سیك بروت بولای تالوگریك پرسیری لی بکات له باره ی شتی که وه ئه وه چل پوژ نویژی وهرناگریت [رواه مسلم 2230/1751/4] .

وه فرموده که ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) یش (خوای لی رازی بیت) کهوا پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فرموی : ((مَنْ أَتَى حَائِضًا أَوْ امْرَأَةً فِي دُبُرِهَا أَوْ كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ)) پروانه (پ 36) .

(أَهْلُ الْبَغْيِ) خه لکانیکن له موسولمانان ، له گوپراه لی کردنی پیشه وای راستی موسولمانان دهرده چن که خوای گه وره فرمانی کردوه به گوپراه لی کردنی - وه ک باسی ده که یین - و کومه لی موسولمانان پی ی رازین ، جا ئه وان دژی برپاره کانی پاده وهستن و جهنگ له گه ل کومه لی موسولمانان دا ده که ن و نازاریان ده دن ، وه هانی خه لکی ده دن ، به لکو زوریشیان لی ده که ن کهوا بی گوی ی برپاره کانی پیشه واکه ن ، و دژی رابوه ستنه وه ، وه کو کومه له ی (الْخَوَارِج) که له فرمانی ئیمامی (علی) دهرچون (خوای لی رازی بیت) .

فهرموده‌ی پیغمبر (ﷺ) ، نه‌گهر بوون به خاوهن هیژ و توانایه‌کی وا که ته‌گهره بخنه به‌ریوه چوونی کارو باری ده‌له‌تی ئیسلامه‌وه (۱۱۱) نه‌وه پیویسته له‌سه‌ر موسولمانان - پاش ناردنی که‌سانی شاره‌زا بو ئاموژگاری کردنیان و گیرانه‌وه یان بو ژیر فرمانی پیشه‌وا (۱۱۱) که‌وا بجه‌نگن له‌گه‌لیان دا تا واز له‌و کارانه‌یان دینن ، (۱۱۱) وه نابیت برین

(۱۱۱) چونکه نه‌گهر خاوهن هیژ و توانا نه‌بن نه‌وه ناتوانن ئازاری خه‌لکی بدهن و زوریان لی بکن که‌وا له‌فرمانی پیشه‌وا ده‌ریچن ، وه ده‌توانریت به‌ئسانی ده‌ستگیر بکرین و بخرینه به‌ندیخانه‌وه تا په‌شیمان ده‌بنه‌وه .

(۱۱۱) له‌به‌ر فهرموده‌که‌ی خوای گه‌وره له‌سوره‌تی (الحجرات: 9) دا که ده‌فرموی: ((وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَى فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّى تَفِيءَ إِلَى أَمْرِ اللَّهِ ، فَإِنْ فَاءَتْ فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ)) واته : وه نه‌گهر دوو کومه‌ل له‌باوه‌ر داران پیکه‌وه جه‌نگان نه‌وه ئیوه ئاشتیان بکه‌نه‌وه و سولج له‌نیوانیاندا بکن ، جا نه‌گهر کومه‌لیکیان ده‌ست دریزی کرد به‌سه‌ر نه‌وی تریان دا نه‌وه ئیوه‌ش له‌گه‌لیان دا بجه‌نگن و بدهن له‌کومه‌له‌ی ده‌ست دریزکه‌رتا ده‌گه‌ریته‌وه سه‌ر فرمانی خوا ، جا نه‌گهر گه‌رانه‌وه نه‌وه ئاشتیان بکه‌نه‌وه و سولج له‌نیوانیان دا بکن به‌دادپه‌روه‌ری و داوه‌ری راست بن ، به‌راستی خوای گه‌وره دادپه‌روه‌رانی خویش ده‌ویت

جا ده‌بینین خوای گه‌وره پیش جه‌نگردن فرمانی به‌ئاشتی کردوه ، وه ئیمامی (علی) یش (خوای لی پازی بیت) له‌گه‌ل (خوارج) دا وای کرد ، نه‌وه‌بوو (عبدالله بن عباس) ی نارد بو لایان و قسه‌ی له‌گه‌ل کردن و ئاموژگاری کردن ، جا زوریان لی په‌شیمان بویه‌وه به‌لام نه‌وانی‌تر هر نه‌گه‌رانه‌وه ، بویه ئیمامی (علی) له‌گه‌لیان دا جه‌نگا [رواه احمد . [87/1]

(۱۱۱) له‌به‌ر فهرموده‌ی خوای گه‌وره له‌سوره‌تی (الحجرات: 9) که‌له په‌پاویزی پیشوودا باسمان کرد ، که‌تییدا خوای گه‌وره پیویستی ده‌کات له‌سه‌ر موسولمانان که‌وا

دار و دیلهکانیان بکوژیت و پاره و مالیشیان نابیته دست کهوت . (۱۱۱)

بجهنگن له گه ل کومه لی دست دریز کهردا نه گهر ده دست دریزی بکه نه سهر کومه لیکی تر له موسولمانان ، چاچی جا له گه ل کومه لیکی دا نه گهر ده دست دریزی بکه نه سهر پیشه وای موسولمانان ، نه وه بی گومان پیویست تره کهوا له گه لیان دا بجهنگیت . وه له بهر فرموده که ی (عَرَفَجَةَ) (خوای لی رازی بیت) کهوا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فرموی : ((مَنْ أَتَاكُمْ وَأَمْرُكُمْ جَمِيعٌ عَلَى رَجُلٍ وَاحِدٍ يُرِيدُ أَنْ يَشُقَّ عَصَاكُمْ أَوْ يُفَرِّقَ جَمَاعَتَكُمْ فَأَقْتُلُوهُ)) واته : هه رکه سیکی هات بولاتان له کاتیک دا که نیوه برپارتان کویه له سهریه ک پیوا ، جا نه ویستی و ابوو کهوا نازاوه بنیته وه و جیاوازی و دووبه ره کی بخاته کومه له که تانه وه ، نه وه بیکوژن [رواه مسلم رقم (2/رقم/1852) وغیره بروانه الإرواء (2452)]

وه له ریوایه تیکی تر دا ((فَمَنْ أَرَادَ أَنْ يُفَرِّقَ أُمَّرَ هَذِهِ الْأُمَّةِ وَهِيَ جَمْعٌ فَاضْرِبُوهُ بِالسَّيْفِ كَأَنَّكَ مِنْ كَان)) واته : جاهر که سیکی ویستی جیاوازی بخاته فرمانی نه م نوممه ته وه کاتیک کویه نه وه به شمشیر له گهر دنی بدن هه رکه سیکی هه یه .

(۱۱۱) چونکه بنه پرت (أصل) له خوین و مالی موسولمانان دا حه رام بونه ، وه هیچی لی حه لال نابیت مه گهر به به لگه ی شه رعی .

وه خوای گه و ره یش کاتیک کوشتنیانی حه لال کردوه نه گهر بجهنگن و دست دریزی بکه ن ، به لام کاتیک که به دیل گیران ، نه وه نیتر له ده دست دریزی ده که ون و ده بنه ژیر دهسته که و ابوو کوشتنی دیلیان به هیچ شیوه یه ک حه لال نییه . بروانه [المحلی لابن حزم (12/المسألة/2158)] .

(الْحَمْدُ لِلَّهِ) نه وه به شی سنووری تاوانه کان کوتایی پی هات و
نیستایش ده چینه سهر به شی تاوان کردن دهرهق به مروقه کان .

لەبلاوکراوەکانی مالىپه‌رى ئيمان وهن

www.iman1.com

هه‌ميشه له‌گه‌لمان بن بۆنوويبوونه‌وه‌ى ئيمان

imanonekurd@yahoo.com

